

Dotčená ustanovení:

§§ 8 a 25a odst. 1 písm. a) zákona č. 36/1967 Sb.

§ 93 odst. 1 písm. d) zákona č. 250/2016 Sb.

§ 57 odst. 1 písm. c) správního řádu

I. Ve výrokové části rozhodnutí o přestupku znalce – fyzické osoby musí být uvedena forma zavinění [srov. § 93 odst. 1 písm. d) zákona č. 250/2016 Sb., resp. § 77 zákona č. 200/1990 Sb.]. I tuto část výroku je nutno řádně odůvodnit.

II. Jde-li o přestupek podle § 25a odst. 1 písm. a) ZZT, pak ve výroku rozhodnutí je třeba uvést, kterou ze tří v zákoně (§ 8 ZZT) uvedených variant objektivní stránky přestupku považuje správní orgán za prokázanou, tj. zda v souvislosti s podáním znaleckého posudku znalec porušil povinnost vykonávat znaleckou činnost řádně, nebo porušil povinnost vykonávat tuto činnost ve stanovené lhůtě, anebo porušil povinnost vykonávat znaleckou činnost pouze v oboru a odvětví, pro které byl jmenován znalcem. Z výroku musí být zřejmé, pod jaký znak objektivní stránky správní orgán jednání znalce subsumoval. Neuvedení varianty objektivní stránky přestupku je možno posoudit jako nedostatek mající vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť není zřejmé, jakou konkrétní povinnost (ze tří uvedených možností) měl znalec porušit. Bez patřičné konkretizace by mohlo dojít k založení překážky věci rozhodnuté i k oběma dalším variantám jednání.

III. Z hlediska posuzování míry zavinění je nutno vycházet z informací a údajů, které znalec měl nebo mohl mít k dispozici v okamžiku provádění znaleckého úkonu (např. prohlídka mrtvoly a pitva, vypracování písemného posudku, výslech znalce). Jestliže znalec vycházel mj. ze skutkových zjištění znalce z jiného oboru nebo konzultanta, v případě jejich odborného pochybení odpovídá pouze za hrubou nedbalost, kdy takové pochybení měl a mohl s ohledem na svou odbornost a osobní poměry rozpoznat. Rozdíl v závěrech posudku revizního a přezkoumávaného nemusí dávat spolehlivý podklad pro právní závěr o spáchání přestupku; revizní znalecký posudek nelze vnímat apodikticky a správní orgán by se měl zaměřit na zjištění příčiny tohoto rozdílu.

IV. Správní orgán není oprávněn přerušit řízení o přestupku s odkazem na § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu z důvodu, že není pravomocně ukončeno trestní řízení, v němž soud provedl důkaz předmětným znaleckým posudkem. Způsob hodnocení důkazu soudem, vyjádřený v odůvodnění rozhodnutí, není pro správní orgán formálně závazný, nanejvýš jej lze brát v potaz na dotvrzení či vyvrácení určité skutečnosti, tedy jako podpůrný argument, který může působit silou přesvědčivosti. Soudní rozhodnutí nemůže představovat autoritativní řešení předběžné otázky ve smyslu § 57 správního řádu, neboť vydání meritorního rozhodnutí o přestupku podle § 25a odst. 1 písm. a) ZZT není závislé na řešení otázky viny obžalovaného skutkem uvedeným v obžalobě (nejde-li o totožný skutek). Úkolem soudu v trestním řízení je

Rozhodnutí o přestupku - řádný výkon znalecké činnosti

vyhodnotit veškeré provedené důkazy postupem podle § 2 odst. 6 tr. řádu, jednotlivě i v jejich souhrnu, zatímco správní orgán hodnotí odlišný okruh důkazů a samostatně posuzuje otázku, zda znalec vykonal svou činnost řádně.

(rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 25. 5. 2017, č. j. MSP-7/2017-OJD-SZN/3)